

kan jeg just ikke stemme for denne Dagsorden da det forekommer mig, at Hs. Majestats Regjering siden Meddelelserne i de hemmelige Møder har svaret med en Handling, der i mine Øine har mere Værd end ordrige Programmer, idet Hs. Majestats Regjering under de vanskelige Forhold, hvori den staaer, og som vissefelig ikke ere blevne lettere ved de Forhandlinger, som her have fundet Sted, har bragt det dertil, at den holsteenske Armé er vendt tilbage under Hs. Majestats Myndighed, og at Hs. Majestats høit betroede General i disse Dage er i Begreb med at reorganisere Armeen syb for Eideren. Jeg haaber, at Hs. Majestats Regjering, som derved har vist, at den har en Villie, og at den saavel i udvortes som indvortes Forhold kan handle vel, vil vedblive at handle saaledes, at den kan forsvare det for Fremtidens Historie.

Monrad: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), der ikke første Gang idag har betegnet sig selv som „Almuesmand“ — uden Tvivl for derved at tilkjendegive, at hans Foredrag har Spor kun af den sunde jævne Menneskeforstand, uden at han nogensinde forvildede sig i Epidesfindigheder og Ordfløvier, (Latter) — denne ærede Rigsdagsmand, siger jeg, har neppe stillet Sagen paa rette Standpunkt, naar han har sagt, at Alle vare enige om at støtte og styrke Ministeriet. Vi ere nemlig Alle kun enige om at styrke og støtte Danmarks Sag og Danmarks Haab (Hør!), og at gjøre dette, hvad enten Ministeriet derved maatte føle sig ubehageligt berørt eller ikke. — Ingen vil imidlertid berede Ministeriet Banskkeligheder eller Forviklinger, men ligesaa tidt ønske vi at berede Banskkeligheder for eller forvikle Danmarks Fremtid. Hvorledes den foreslaaede Dagsorden skal opfattes, om den skal betragtes som et Tillids- eller Mistillidsvotum, forekommer mig ikke vanskeligt at afgjøre. Den foreslaaede motiverede Dagsorden udtaler igjennem Rigsdagen det hele danske Folks Haab, og naar Noget saaledes udtales som Rigsdagens Haab, thi Landsthinget har jo udtalt det samme Haab, da er det ikke et Haab hen i Wind og Veir (Hør!), men et Haab, som maa ansees vel begrundet og betydningsfuldt (Hør!). Det staaer ikke til

os at afgjøre — thi Ministeriet har ikke udtalt sig til os —, hvorledes Ministeriets Stilling er ligeoverfor det af Rigsdagen saaledes udtalte Haab. — Ministeriet kjender ene selv sine Planer og sine Foretagender, det alene kan afgjøre, om der i denne Udtalelse af Rigsdagens Haab ligger et Tillids- eller Mistillidsvotum (Hør!), men den Tillid have vi i hvert Fald til Danmarks Konge, at han ikke vil glemme Danmarks Sag, den Tillid have vi til Danmarks Konge, at, ligesom han hidtil har fundet, saaledes vil han ogsaa fremdeles vide at finde Mand, der ikke ville svigte Danmarks Haab (Hør! Hør!).

Née: Jeg skal blot tillade mig til en tidligere af mig fremsørt Vittring, der angik det af mig dengang indleverede Forslag, nu at føie nogle yderligere Bemærkninger. Jeg har deelt den samme Betænkelse, som af Entelte er fremsørt med Hensyn til Betydningen af et parlamentarisk Skridt i den her foreslaaede Retning og med Hensyn til den Betydning, som der muligen kunde tillægges den heromhandlede motiverede Dagsorden. Jeg nærde Betænkelsen i den Grad, at jeg fra mit Standpunkt fandt at burde forsøge den forebygget ved den af mig i det Sted foreslaaede Overgang til Dagsordenen. Under de senere stedfundne Forhandlinger er imidlertid, idet Mindste forekommer det mig saa, den Betydning, der kunde lægges i den nu foreliggende motiverede Dagsorden, som om den nemlig skulde være et Udtryk af en bestemt Villiestillkjendegivelse, en moralsk Villiestillkjendegivelse fra Thingets Side, mere og mere bleven svækket, og den Udtalelse, som allerede strax, efter at det første Foredrag, der motiverede denne Dagsorden, var holdt, fandt Sted fra den ærede Udenrigsministers Side, og som foranledigede mit indgivne Forslags Tilbagetagen, har fundet sin Stadsfæstelse. Jeg troer derfor, at vi Alle nu kunne og bør slutte os til og forene os om den foreliggende Dagsorden. Dette er Grunden, hvorfor ogsaa jeg agter at stemme for den.

Formanden: Der er ikke flere Talere, som have begjæret Ordet, og jeg skal saaledes erklære nærværende Forhandling for sluttet.